

Themablاد "Israel"

Versie 28 december 2012

Eeuwig verbond

Israel is Gods uitverkoren volk. Hij heeft een eeuwig verbond gesloten met Abraham.

Wanneer God zegt dat Hij een eeuwig verbond sluit, is dat ook eeuwig! (Gen. 12:1-9, Deut. 3:37, I Kon. 3:8, Ezech. 20:5)

Israel is Gods oogappel. Hij belooft al aan Abraham dat Hij "zal zegenen wie u zegent en vervloeken wie u vervloekt". (Gen. 12:3, Zach. 2:8)

Ten tijde van verdrukking zal God Zelf een toevlucht voor Zijn volk en een vesting voor de Israëlieten zijn. (Joel 3:16)

Israel en Ismaël

De huidige tegenstellingen tussen Israel en zijn Arabische buurlanden vinden hun oorsprong in een reeds eeuwen durende vete, namelijk de tegenstelling tussen beide zonen van Abraham, Ismaël en Izak.

Izak was de zoon van Abraham en Sara. Met hem (en niet Ismaël) richt God een eeuwig verbond op. God belooft Izak een rijk nageslacht, waarmee bovendien alle volken van de aarde gezegend zullen worden (Gen. 17, 22:17-18).

Izak trouwt met Rebekka (geen 'vreemde', maar afkomstig uit Abrahams familiekring ('maagschap')). Uit Izak komt Jakob voort, die van God Zelf de naam 'Israel' krijgt (Gen. 24:4, 32:28).

Ismaël was de zoon van Abraham en Hagar, de (Egyptische) slavin van Sara. Van hem wordt ondermeer verteld dat hij

- "een wilde ezel van een mens zal zijn", (Gen. 16:12)
- spotte. (Gen. 21:9)

Ook aan Ismaël wordt een zeer rijk nageslacht beloofd. (Gen. 16:10, Gen. 17:20, Gen 21:18)

Ismaël wordt door Abraham (op verzoek van Sara) samen met zijn moede Hagar weggezonden (de woestijn in) en trouwt uiteindelijk ook zelf met een Egyptische. (Gen. 21:21)

Volgens de islam had Abraham acht in plaats van twee zonen en was het Ismaël en niet Izak die hij op de berg in het land Moria wilde offeren.

Jeruzalem

God heeft het nageslacht van Abraham niet alleen eeuwig trouw beloofd, maar heeft ook gezegd dat Hij het land aan zijn nageslacht heeft gegeven. (Gen. 12:1-9)

Een hele bijzondere plaats wordt hierbij ingenomen door Jeruzalem. Jeruzalem werd door David veroverd en tot hoofdstad van Israel gemaakt. David bracht de ark naar Jeruzalem en Salomo liet er de eerste tempel bouwen (II Sam. 5:6-9, 6, I Kron. 11:4-7, 28, II Kron.3).

Nog steeds worden gelovigen opgeroepen om te bidden voor de vrede van Jeruzalem! (Psalm 122:6)

Jeruzalem is inmiddels geworden tot religieuze hoofdstad voor verschillende godsdiensten. Het is dan ook niet voor niets dat de afgelopen jaren wereldwijd veel is gesproken over de status van Jeruzalem en de claim die bijvoorbeeld ook de Palestijnen op deze stad leggen. De Bijbel is er heel duidelijk over dat Jeruzalem uiteindelijk zal worden tot "een bedwelmende beker voor alle volken rondom" en "een steen die moeilijk te tillen is voor al de volken". (Zach. 12:2-3)

De struikeling van Israel

Israel heeft Jezus niet herkend als de lang verwachte Messias. Dat is ons geluk geweest! In Romeinen 11:11 wordt dit als volgt omschreven: "door hun val is de zaligheid tot de heidenen gekomen, om hen tot jaloersheid te verwekken".

Dat tweede deel is belangrijk om erbij te lezen. Christenen zijn geroepen om de niet in Christus gelovende Joden tot jaloersheid op te wekken, niet om hen te veroordelen. Helaas is dat door de eeuwen heen juist wel veel gebeurd.

God Zelf heeft toegelaten dat er een gedeeltelijke verharding over Israel is gekomen. Hij zal dit zo laten voortbestaan, totdat “de volheid der heidenen binnen is gegaan”. God zal “over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten; zij zullen Hem aanschouwen, Die zij doorstoken hebben”. (Zach. 12:10, Rom. 11:25, 11:32)

Eens zal er dus een einde aan de verharding komen en dan zal ook Israel Jezus erkennen als de Messias! (Rom. 11:26, 32)

Israel en de Gemeente

Vaak wordt gedacht dat met het door Israel afwijzen van Jezus als de Messias, hun plaats als verbondsvolk door de Gemeente is ingenomen (vervangingsleer of –theologie). Dit is echter niet juist.

- Er is geen enkele tekst in de Bijbel waaruit dit kan worden afgeleid.
- De Gemeente is 'slechts' als wilde loot op de stam (op de plaats van een aantal weggebroken takken, te midden van de overige natuurlijke takken) geënt. De Gemeente heeft mede deel gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom. (Rom. 11:17)
Hierbij dient te worden bedacht dat niet de tak de wortel, maar de wortel de tak draagt. (Rom. 11:18)
- God zelf heeft toegelaten dat er een gedeeltelijk verharding over Israel is gekomen en zal deze te zijner tijd weer weghalen (zie het voorgaande gedeelte).
- God heeft “naar de heidenen omgezien om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen”, om vervolgens “de vervallen hut van David weer op te bouwen”. (Hand. 15:14-16, Amos 9:11-12)
- In Openbaringen komen (de stammen van) Israel en de Gemeente meerdere keren naast elkaar voor (veelal in de vorm van 2x12 of 24). (Openb. 4:4, 5:8, 21:12-14)